

(COVID-19)»; ненадання інформації, документів та матеріалів у випадках, передбачених законом».

Таким чином, можна зробити висновок, що нині в Україні простежується значне поширення коронавірусної хвороби та інших інфекційних хвороб, що спричинено економічними, правовими, психологічними та організаційними чинниками. У рамках здійснення адміністративної характеристики правопорушень, пов'язаних із поширенням COVID-19 чи інших інфекційних хвороб новели адміністративного законодавства охопили два основних напрями, а саме: по-перше, запобігання поширенню зазначеної хвороби, а, по-друге, недопущення паніки в суспільстві та протиправної спекуляції на даному захворюванні з боку інших осіб.

Література

1. 7 поширених питань про новий коронавірус. URL:<https://moz.gov.ua/article/news/7-poshirenih-pitan-pro-novij-koronavirus>
2. Novel Coronavirus (COVID-19) Situation. URL:<https://experience.arcgis.com/experience/685d0ace521648f8a5bee1b9125cd>
3. Оперативна інформація про поширення коронавірусної інфекції COVID-19. URL:<https://moz.gov.ua/article/news/operativna-informacija-pro-poshirenja-koronavirusnoi-infekcii-2019-ncov->
4. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України, спрямованих на запобігання виникненню і поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19): Закону України від 17.03.2020 № 530-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/530-20>

Костянтин Анатолійович Стрельченко – здобувач ступеня вищої освіти магістра за спеціальністю: «Публічне адміністрування та управління» Національної академії внутрішніх справ
Науковий керівник: **Оксана Григорівна Стрельченко** – професор кафедри публічного управління та адміністрування Національної академії внутрішніх справ, доктор юридичних наук, доцент

КЛАСИФІКАЦІЯ СУБ'ЄКТІВ У СФЕРІ ДІЯЛЬНОСТІ ТА ДОСТУПУ ДО ЄДИНОЇ ІНФОРМАЦІЙНОЇ БАЗИ ДАНИХ ПРО ВНУТРІШНЬО ПЕРЕМІЩЕНИХ ОСІБ

Конституція України визначає, що усі люди є вільні і рівні у своїй гідності та правах. Права і свободи людини є невідчужуваними та непорушними (ст. 21 Конституція України 1996 року). Але незважаючи на дану норму закону України, що має найвищу юридичну силу, права громадян України порушуються на території Донецькій та Луганських

областях України з квітня 2014 року. Такі громадяни змушені покинути своє місце проживання у результаті або з метою уникнення негативних наслідків збройного конфлікту, тимчасової окупації, повсюдних проявів насильства, порушень прав людини та надзвичайних ситуацій природного чи техногенного характеру, такі громадяни називаються внутрішньо переміщеними особами.

Єдина інформаційна база даних про внутрішньо переміщених осіб – це автоматизований банк відомостей, створений для забезпечення єдиного державного обліку фізичних осіб, які є внутрішньо переміщеними.

Єдина інформаційна база даних про внутрішньо переміщених осіб створюється з метою обліку таких осіб (3).

Особисті немайнові права на персональні дані, які має кожна фізична особа, є невід’ємними і непорушними.

Категорії суб’єктів у сфері щодо створення, ведення та доступу до відомостей Єдиної інформаційної бази даних про внутрішньо переміщених осіб:

1. Уповноважені органи, які вносять в електронній формі інформацію до бази даних на підставі поданої внутрішньо переміщеною особою заяви, форму якої затверджує Міністерство соціальної політики України. Такими органами є структурні підрозділи з питань соціального захисту населення районних, районних у м. Києві держадміністрацій, виконавчих органів міських, районних у містах (у разі створення) рад.

2. Органи, що мають право одержувати інформацію з бази даних. До таких органів належить Мінфін, Міністерство з питань тимчасово окупованих територій та внутрішньо переміщених осіб, інші центральні органи виконавчої влади, Пенсійний фонд України та його територіальні органи з дотриманням вимог Законів України “Про доступ до публічної інформації” (1).

3. Громадські об’єднання, волонтерські, благодійні організації, які надають адресну допомогу внутрішньо переміщеним особам. Варто відзначити, що зазначені органи є користувачами бази у частині задоволення потреб внутрішньо переміщених осіб (житлових, соціальних, медичних, освітніх, потреб у технічних та інших засобах реабілітації) без доступу до персональних даних.

4. Внутрішньо переміщені особи або їх законні представники. Під час користування базою даних такі особи можуть ознайомитися з власною заявою про взяття на облік внутрішньо переміщеної особи, інформацією про стан дії довідки (дійсна; дію скасовано) та інформацією про стан надання відповідної допомоги, а також наявними пропозиціями стосовно можливості отримання допомоги за кожною зазначеною нею у заяві потребою, які надаються громадськими об’єднаннями, волонтерськими, благодійними організаціями.

Для одержання актуальної та повної інформації про внутрішньо переміщених осіб з бази даних формується – звіт, який призначений для посадових осіб Міністерство соціальної політики України, Міністерство фінансів України, Міністерства з питань тимчасово окупованих територій та внутрішньо переміщених осіб, уповноважених органів, інших центральних органів виконавчої влади, Пенсійного фонду України та його територіальних органів. Міністерство соціальної політики України надає доступ до отримання звіту зазначеними органами на підставі письмового запиту, в якому зазначаються необхідна інформація та прізвище посадової особи, яка матиме право доступу (2).

Доступ до інформації, яка міститься в базі даних, здійснюється на безоплатній основі і забезпечується за допомогою веб-інтерфейсу з дотриманням вимог до обробки персональних даних.

Робота з персональними даними внутрішньо переміщених осіб за допомогою веб-інтерфейсу проводиться через захищений контур обміну даними з використанням сертифікованих засобів шифрування.

Статистика внутрішньо переміщених осіб станом на 01 січня 2020 року, за даними структурних підрозділів соціального захисту населення обласних та Київської міської державних адміністрацій, взято на облік 1 492 100 переселенців, або 1 218 002 сім'ї з Донбасу і Криму. Про це повідомляє Міністерство соціальної політики. Україна зараз входить до рейтингу ТОП-10 країн світу за кількістю переселенців.

Отже, введення такої системи, повинно покращити взаємодію внутрішньо переміщених осіб, управліннь праці та соціального захисту населення, громадських об'єднань, волонтерських, благодійних організацій, що займаються проблемами переселенців, і створити умови для спрощення і прискорення процесів надання допомоги тим, хто її найбільше потребує.

Література

1. Про доступ до публічної інформації: Закон України від 13 січ. 2011 р. № 2939-VI // Відомості Верховної Ради України. 2011. № 32. ст. 314.
2. Кузьменко О. В. Курс адміністративного права України. К. : Юрінком Інтер, 2018. 864 с.
3. Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб : Закон України від 20.10.2014 р. № 1706-VII // Відомості Верховної Ради України. 2011. № 32. ст. 314.